

uchodźcy oraz gdy właściwy organ krajowy zamierza również oddalić ten drugi wniosek, organ ten będzie musiał z tego tytułu przed wydaniem decyzji poinformować zainteresowanego o proponowanym negatywnym rozpatrzeniu jego wniosku, a także podać do jego wiadomości argumenty, na których zamierza oprzeć decyzję oddalającą ten wniosek, tak aby umożliwić owemu ubiegającemu się przedstawienie własnego stanowiska w tym zakresie.

Niemniej jednak, jeżeli chodzi o system taki jak system wdrożony przez uregulowanie sporne w postępowaniu głównym, charakteryzujący się istnieniem dwóch odmiennych i następujących postępowań w celu rozpatrzenia, odpowiednio, wniosku o udzielenie statusu uchodźcy i wniosku o udzielenie ochrony uzupełniającej, to do sądu odsyłającego należy czuwanie nad tym, aby w ramach każdego z tych postępowań przestrzegane były prawa podstawowe wnioskodawcy, a w szczególności prawo do bycia wysłuchanym w tym znaczeniu, że powinien on być w stanie skutecznie przedstawić jego uwagi przed wydaniem każdej decyzji odmawiającej mu korzystania z wnioskowanej ochrony. W takim systemie okoliczność, iż zainteresowany został już prawidłowo wysłuchany w trakcie postępowania w sprawie wniosku o udzielenie mu statusu uchodźcy, nie oznacza, że można pominąć tę formalność w ramach postępowania dotyczącego wniosku o udzielenie ochrony dodatkowej.

(¹) Dz.U. C 226 z 30.7.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd — Warna Bułgaria) — Bonik (EOOD) przeciwko Direktor na direkcija „Obżałwane i uprawnienie na izpylnenieto” — Warna, pri centralno uprawnienie na Nacionalnata agencija za prichodite

(Sprawa C-285/11) (¹)

(Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Prawo do odliczenia — Odmowa)

(2013/C 26/17)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd — Warna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bonik (EOOD)

Strona pozwana: Direktor na direkcija „Obżałwane i uprawnienie na izpylnenieto” — Warna, pri centralno uprawnienie na Nacionalnata agencija za prichodite

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Administratiwen syd — Warna — Wykładnia art. 14, 62, 63, 167, 168 oraz art. 178 lit. a) i b) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Formalności państw członkowskich w zakresie prawa do

odliczenia podatku VAT — Środki podejmowane w celu zapobiegania niektórym formom przestępstw podatkowych lub unikania opodatkowania — Odmowa prawa do odliczenia podatku VAT względem podatnika będącego odbiorcą dostaw wewnątrzspółnotowych ze względu na brak dowodów co do realnego charakteru dostaw między poprzednimi dostawcami mimo istnienia dowodów świadczących o realizacji dostaw od bezpośredniego dostawcy na rzecz podatnika

Sentencja

Artykuły 2, 9, 14, 62, 63, 167, 168 i 178 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one, aby w okolicznościach takich jak będące przedmiotem postępowania głównego odmówiono podatnikowi prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej z tytułu dostawy towarów z uwagi na fakt, że uwzględniając przestępstwa lub naruszenia popełnione na etapie obrotu poprzedzającym tę dostawę lub następującym po niej, uznane zostało, że dostawa ta nie została rzeczywiście zrealizowana, jeżeli nie wykazano na podstawie obiektywnych przesłanek, iż podatnik ten wiedział lub powinien był wiedzieć, że transakcja mająca stanowić podstawę prawa do odliczenia wiązała się z przestępstwem w dziedzinie podatku od wartości dodanej popełnionym na wcześniejszym lub dalszym odcinku łańcucha dostaw, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.

(¹) Dz.U. C 238 z 13.8.2011.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 22 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd — Warna — Bułgaria) — DIDŽITAŁNET OOD (C-320/11 i C-383/11), Cifrowa kompanija OOD (C-330/11), M SAT KEJBYŁ AD (C-382/11) przeciwko Naczałnik na Mitniczeski punkt — Warna Zapad pri mitnica Warna

(Sprawy połączone C-320/11, C-330/11, C-382/11 i C-383/11) (¹)

(Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja taryfowa — Nomenklatura scalona — Urządzenia umożliwiające odbiór sygnałów telewizyjnych wyposażone w modem dostępu do Internetu zapewniający funkcję interaktywnej wymiany informacji)

(2013/C 26/18)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd — Warna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: DIDŽITAŁNET OOD (C-320/11 i C-383/11), Cifrowa kompanija OOD (C-330/11), M SAT KEJBYŁ AD (C-382/11)

Strona pozwana: Naczałnik na Mitniczeski punkt — Warna Zapad pri mitnica Warna

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Administratiwen Syd — Warna — Wykładnia rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256, s. 1), zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1031/2008 z dnia 19 września 2008 r. zmieniającym załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 291, s. 1) — Podpozycja nr 8528 71 13 Nomenklatury scalonej [Aparatura z urządzeniami opartymi na mikroprocesorach, zawierająca modem dostępu do Internetu i posiadająca funkcję wymiany interaktywnej, nadająca się do odbioru sygnałów telewizyjnych („set-top boksy z funkcją komunikacyjną”) lub nr 8521 90 00 (Aparaty do zapisu lub odtwarzania obrazu i dźwięku, nawet z wbudowanym urządzeniem do odbioru sygnałów wizyjnych i dźwiękowych) — Urządzenie umożliwiające odbiór sygnału telewizyjnego lub służące jako modem dostępu do Internetu zapewniający funkcję interaktywnej wymiany informacji — Znaczenie pojęć „Internet”, „modem” oraz „modulowanie i demodulowanie” w świetle not wyjaśniających do Nomenklatury scalonej

Sentencja

- 1) Nomenklatura scalona zawarta w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie Nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, zmieniona, odpowiednio, rozporządzeniami Komisji (WE): nr 1214/2007 r. z dnia 20 września 2007 r., nr 1031/2008 z dnia 19 września 2008 r., nr 948/2009 z dnia 30 września 2009 r., powinna być interpretowana w ten sposób, że w celu zaklasyfikowania danego towaru do podpozycji 8528 71 13 modem dostępu do Internetu oznacza urządzenie, które jest w stanie samodzielnie, bez interwencji żadnego innego urządzenia lub mechanizmu, umożliwić dostęp do Internetu i zapewnić interaktywność i dwukierunkowość. Sama tylko możliwość dostępu do Internetu, a nie zastosowana w tym celu technika, ma znaczenie dla celów klasyfikacji do rzeczony podpozycji.
- 2) Rzeczona Nomenklatura scalona powinna być interpretowana w ten sposób, że odbiór sygnału telewizyjnego i obecność modemu umożliwiającego dostęp do Internetu są dwiema równorzędnymi funkcjami, jakie muszą posiadać urządzenia, aby można je było zaklasyfikować do podpozycji 8528 71 13. W braku jednej lub drugiej funkcji urządzenia należy zaklasyfikować do podpozycji 8528 71 19.
- 3) Artykuł 78 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny powinno się interpretować w ten sposób, że kontrola po zwolnieniu towarów i następująca po niej zmiana ich klasyfikacji taryfowej mogą zostać dokonane na podstawie pisemnych dokumentów, przy czym organy celne nie są zobowiązane do fizycznego zbadania rzeczonych towarów.

(¹) Dz.U. C 252 z 27.8.2011.
Dz.U. C 298 z 8.10.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus — Finlandia) — O.S. przeciwko Maahanmuuttovirasto (C-356/11) i Maahanmuuttovirasto przeciwko L. (C-357/11)

(Sprawy połączone C-356/11 i C-357/11) (¹)

(Obywatelstwo Unii — Artykuł 20 TFUE — Dyrektywa 2003/86/WE — Prawo do łączenia rodzin — Obywatele Unii będący małymi dziećmi, zamieszkujący na terytorium państwa członkowskiego, którego są obywatelami, wraz z matkami będącymi obywatelkami państwa trzeciego — Prawo matek, którym przyznano wyłączną pieczę nad obywatelami Unii, do stałego pobytu w tym państwie członkowskim — Rekonstrukcja rodzin w następstwie ponownego zawarcia przez matki związków małżeńskich z obywatelami państw trzecich oraz urodzenia w tych związkach dzieci będących również obywatelami państw trzecich — Wnioski o łączenie rodzin w państwie członkowskim pochodzenia obywateli Unii — Odmowa prawa pobytu na rzecz nowych małżonków z powodu braku wystarczających środków — Prawo do poszanowania życia rodzinnego — Uwzględnienie nadrzędnego interesu dziecka)

(2013/C 26/19)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: O.S. (C-356/11) i Maahanmuuttovirasto (C-357/11)

Strona pozwana: Maahanmuuttovirasto (C-356/11) i L. (C-357/11)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Korkein hallinto-oikeus — Wykładnia art. 20 TFUE — Prawo do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich — Prawo do łączenia rodzin — Zezwolenie na pobyt w państwie członkowskim wydawane obywatelowi państwa trzeciego zamieszkującemu w danym państwie członkowskim bez zezwolenia na pobyt stały, w sytuacji gdy małżonka zainteresowanego, mająca obywatelstwo państwa trzeciego, legalnie przebywa we wspomnianym państwie członkowskim i posiada dziecko mające obywatelstwo tego państwa członkowskiego, a zainteresowany nie jest ani jego ojcem, ani osobą sprawującą nad nim odpowiedzialność rodzicielską — Sytuacja, w której małżonkowie mają także wspólne dziecko posiadające obywatelstwo państwa trzeciego, które przebywa z nimi i z dzieckiem małżonki w danym państwie członkowskim

Sentencja

Wykładni art. 20 TFUE należy dokonywać w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie odmówiło obywatelowi państwa trzeciego wydania karty pobytu, o który wnosi na zasadzie łączenia rodzin, gdy ten obywatel zamierza zamieszkać ze swoją małżonką, również obywatelką państwa trzeciego, zamieszkującą